

[Sigsgaard.]

altså også i høj grad socialdemokratisk politik: vil man forhindre kapitalflugt, sagde hr. Jens Peter Jensen, skal man bare give kapitalen bedre vilkår. Det er det syn, der også ligger bag regeringens forslag om en bistandsfond, om større afskrivningsfiduser, om særlig støtte til bestemte virksomheder, til bestemte industri- og håndværksinvesteringer. Men dér må man nok have lov til at spørge: hvem skal betale alle de tilskud til kapitalen? Det er der jo stort set kun lønarbejderne til.

Når man f. eks. fra kristeligt folkepartis side her i dag taler om øget støtte til virksomhedsejerne, som altså næsten samtlige andre partier har gjort det, så kræver kristeligt folkeparti — og det er kun ét eksempel, jeg her tager frem — jo dermed, netop at der skal tages fra lønarbejderne og gives til de besiddende. Det er det, der fjæler sig bag de ret så smukke vendinger, man bruger. Det er en køn kristelig moral at tage fra de svage og give til de stærke, men det er det, man står her og siger den ene gang efter den anden.

Det er altså, hvad folkettinget kan og vil gøre. Det er ikke særlig behageligt på den måde at få klarhed over, hvis politik det er, der overvejende føres her i folkettinget, men den klarhed er nødvendig, og den er påtrængende nødvendig netop i disse dage, hvor man vil foretage et tvangsindgreb og gennemføre nogle indgreb, som i hvert fald ikke kan siges at være til fordel for lønarbejderklassen, og som ligger meget nær, så vidt vi i dag ved, ved det, man fra arbejdsgiverside har ønsket. Den klarhed over, hvad folkettinget kan og vil være med til at gennemføre, er nødvendig, og det er nødvendigt også at drage den konklusion ud af den klarhed, at hvis kapitalflugten skal standses, hvis der skal tages fat på andre problemer i forbindelse med arbejdspladserne, kommer vi ikke uden om, at lønarbejderne selv må tage sagen i egen hånd; I får meget ringe hjælp fra folkettinget.

(Kort bemærkning).

Henning Philipsen (SF):

Det skal være den bemærkning til hr. Sigsgaard, at jeg ikke mener, jeg på noget tidspunkt har talt om, at nogen skulle købe sig til noget hverken i forbindelse med økonomisk demokrati, virksomhedsdemokrati eller andre ting. Det ved hr. Sigsgaard vi ikke lægger navn til, det ved hr. Sigsgaard vi ikke står for, så det var en overflødig bemærkning.

Dernæst skal jeg ikke bestride hr. Sigsgaards paternitet til forslaget om virksomhedsdemokrati. Det vil jeg meget gerne medgive ham. Jeg erindrer ikke, hvem der først kom med det; jeg synes bare, det er godt og rigtigt. Jeg taler her om demokrati på arbejdspladsen først og fremmest.

Når jeg taler om demokrati på arbejdspladsen, er det i forbindelse med vetoretten alene i kraft af, at man arbejder på sin virksomhed, jeg taler om.

Så vil jeg lige som det sidste sige, at hr. Sigsgaard påstod, at jeg var hildet i den opfattelse, som er gældende her i folkettinget, og derfor ikke havde øje for, hvad der sker uden for tinget. Det kan hr. Sigsgaard naturligvis godt mene, men han har i hvert fald ikke patent på at vide, hvad der sker uden for tinget. Vi har i hvert fald i den nordjyske fagbevægelse en levende fornemmelse af, hvor lidt VS følger med, når den nordjyske fagbevægelse indkalder arbejderpartierne til møder deroppe.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Ja, det ville være en ukristelig politik, hvis vi tog fra arbejderne og gav til arbejdsgiverne sådan uden videre, men jeg er bange for, at gruppen dernede sidder lidt for langt fra mikrofonen til, at man kan høre rigtigt; det er i hvert fald citeret forkert. Jeg sagde, at hvis man førte en erhvervsvenlig politik, ville det gavne arbejdspladserne og dermed også arbejderne, og det er, hvad vi har brug for nu.